

पङ्क m. n. gaṇa अर्थवादि zu P. 2.4, 31. 1) Schlamm, Schmutz, Koth, aufgeweichter Lehm AK. 1, 2, 9. TRIK. 3, 3, 29. H. 1090. a n. 2, 12. MED. k. 28. HALĀ. 3, 56. पङ्के गौरिव सीदति M. 4, 191. 8, 21. HIT. Pr. 23. पङ्कम M. 11, 112. HIT. 1, 4. 181. 41, 15. चाक्राशमिव पङ्केन न स पापेन निप्यते M. 10, 104. मलपङ्कानुलिप्त MBh. 3, 2667. रेणुः प्रपेदे पथि पङ्कभावं पङ्का ऽपि रेणुवमियाय RAGH. 16, 30. SUÇR. 1, 20, 9. 29, 4. 2, 151, 21. ०गन्ध 1, 103, 13. 116, 18. MRGH. 53. VARĀH. BRH. S. 44 (43), 7. पङ्कान्ते प्रूकरे 94, 47. HIT. 1, 173. यः कुम्भकारपवनोपरि पङ्कलेपः Spr. 117. पिशितपङ्कान्वनद्वास्थिपञ्जरमयी (नारी) PRAB. 71, 1. सर्पिःपङ्का रुद्राः MBh. 14, 2683. नवनीतपङ्का नद्यः 13, 3790. — 2) Salbe: चन्दनं RT. 1, 6. कुङ्कुमं BHARTR. 1, 9. BRĀG. P. 4, 26, 25. 5, 23, 5. काश्मीरं KĀURAP. 8 in HAB. Anth. 228. — 3) moralischer Schmutz, Sünde AK. 1, 1, 4, 1. TRIK. H. 1381. H. an. MED. — Vgl. निप्यङ्क, नीलं.

पङ्कजर्वट (पङ्क + कर्) m. Uferschlamm TRIK. 4, 2, 12.

पङ्ककीर (पङ्क + कीर) m. ein best. Wasservogel, = गोभाण्डीर TRIK. 2, 3, 32. HĀR. 84.

पङ्कक्रोड (पङ्क + क्रोड) m. Schwein ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

पङ्कक्रोडनक (पङ्क + क्रो) m. dass. H. Ç. 184.

पङ्कगडक (पङ्क + ग) m. ein best. Fisch, = ब्रह्मी TRIK. 1, 2, 20. = ब्राह्मी HĀR. 191. Macrognathus Pancalus Ham. WILS.

पङ्कगति (पङ्क + गति) f. dass. ÇABDAM. im ÇKDR.

पङ्कग्राह (पङ्क + ग्राह) m. das Seeungeheuer Makara HĀR. 187. — Vgl. पङ्कग्राह.

पङ्कक्किद् (पङ्क + क्किद्) m. Strychnos potatorum Lin. (deren Frucht zur Klärung trüben Wassers benutzt wird) MĀLAV. 28. — Vgl. कतक.

पङ्कज (पङ्क + ज) 1) n. Vop. 26, 33. Wasserrose, Nelumbium speciosum und zwar nicht die Pflanze, sondern nur die Blüthe, die sich am Abend schliesst, H. 1162. HALĀ. 3, 53. RATNAM. 83. RĀGĀN. im ÇKDR. gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 133. R. 2, 40, 34. KAP. 4, 31. ÇĀK. 124. 175. RAGH. 3, 8. तेदेनडुम्भीलय चन्द्रायते निशावसाने नलिनीव पङ्कजम् VIKR. 5. VARĀH. BRH. S. 50, 49. ०मालिन्, ०नेत्र, पङ्कजाङ्घ्रि Beiw. Vishṇu's BRĀG. P. 1, 8, 22. Am Ende eines adj. comp. f. स्त्री MBh. 1, 2348. 3, 11063. नलिनीश्च सपङ्कजाः 13, 2827. पश्चिन्यद्य सपङ्कजाः R. 3, 68, 18. विकसन्मुखपङ्कजा BRĀG. P. 9, 10, 31. KATHĀS. 28, 53. 34, 31. पङ्कजानि Spr. 750. पङ्कजानस्य von Brahman VARĀH. BRH. S. 58, 41. — 2) m. Bein. Brahman's Verz. d. Oxf. H. 81, a, 38. Ungenauer Ausdruck für पङ्कजस; vgl. das folg. Wort. — 3) f. ई Bein. der Durgā MBh. 4, 188.

पङ्कजान्मन् (पङ्कज + जन्) m. der aus einer Wasserrose Entstandene, Bein. Brahman's HARIV. 2262. 12635.

पङ्कजनाभ (पङ्क + नाभ) adj. subst. aus dessen Nabel eine Wasserrose hervortritt, Beiw. und Bein. Vishṇu's BRĀG. P. 1, 8, 22. RAGH. 18, 49.

पङ्कजन्मन् (पङ्क + जन्) n. = पङ्कज 1. H. 1162. RĀGĀN. im ÇKDR.

पङ्कजावली (पङ्कज + वली) f. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 14). — Vgl. पङ्कावली.

पङ्कजित् (पङ्क + जित्) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 3, 3595.

पङ्कजिनी (f. von पङ्कजिन् und dieses von पङ्कज) Nelumbium speciosum (die Pflanze selbst), eine Gruppe solcher Wasserrosen, ein Lotus-

teich gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 133. H. 1160. RATNAM. 84. ०सम् MĀRK. P. 73, 24. Spr. 185. KĪR. 10, 33.

पङ्कणा falsche Form für पङ्कणा ÇABDAR. im ÇKDR.

पङ्कदिग्धशरीर (पङ्क - दिग्ध + शरीर) m. N. pr. eines Dānava (dessen Körper mit Koth beschmutzt ist) HARIV. 12938. Bei LANGL II, 408 zwei Namen: पङ्कदिग्ध und शरीर.

पङ्कदिग्धाङ्ग (पङ्क - दिग्ध + अङ्ग) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda (dessen Körper mit Koth beschmutzt ist) MBh. 9, 2570.

पङ्कधूम m. one of the divisions of hell WILS. Beruht auf einer falschen Auffassung von H. 1360.

पङ्कप्रभा (पङ्क + प्र) f. bei den Ġaina N. einer der 7 Abtheilungen der Hölle, wo Schlamm die Stelle des Lichts vertritt, H. 1360.

पङ्कमाण्डुक (पङ्क + मण्डुक) m. eine zweischalige Muschel HĀR. 112. ०मण्डुक ÇKDR., aber dieses verstößt gegen das Metrum.

पङ्करु n. und पङ्करु n. (पङ्क + रु, रु) = पङ्कज 1. H. 1162.

पङ्कवत् (von पङ्क) adj. schlammig: सरितः R. 2, 28, 9 (15 GORR.). बद्धपङ्कवतीषु (वनराजिषु) wo der Schmutz gebunden —, fest geworden ist HARIV. 3841. LANGL. übersetzt, wohl nach einer anderen Lesart: raffermie sous les pieds par une douce chaleur.

पङ्कवारि s. u. पङ्कवारि.

पङ्कवास (पङ्क + वास) m. Krebs, Krabbe RĀGĀN. im ÇKDR.

पङ्कश्रुक्ति (पङ्क + श्रुक्ति) f. eine best. Muschelart, die Wendeltreppe HĀR. 111.

पङ्कसूरा (पङ्क + सूरा) m. die essbare Wurzel einer Wasserrose TRIK. 1, 2, 34. ०सूरा ÇKDR. nach ders. Aut.

पङ्कार (von पङ्क) m. 1) Blyxa octandra Rich. (शैवल). — 2) Trapa bispinosa Lin. (जलकुब्जक). — 3) Damm. — 4) Leiter, Treppe H. an. 3, 573. MED. r. 180. HĀR. 236.

पङ्कावली f. = पङ्कजावली (und wohl auch daraus entstanden) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 14).

पङ्किन् adj. von पङ्क am Ende eines comp.: (नदी) मोसशाणितपङ्किन्यः in denen Fleisch und Blut den Schlamm bilden MBh. 8, 255 1. मलं mit Schmutz bedeckt 3, 2959. 10352. 14, 1602.

पङ्किल (von पङ्क) 1) adj. f. स्त्री schlammig, schmutzig, kothig gaṇa पिच्छादि zu P. 5, 2, 100. AK. 2, 1, 10. (मही) मोसमज्जास्थिपङ्किला MBh. 8, 4005. (कूर्म) शैवलं HARIV. 9626. — 2) m. Boot HĀR. 239.

पङ्कज (पङ्क, loc. von पङ्क, + ज) n. = पङ्कज 1. TRIK. 1, 2, 36.

पङ्करु (पङ्क + रु) 1) n. = पङ्कज 1. AK. 1, 2, 39. BRĀG. P. 7, 15, 68. DHĀRTAS. 66, 17. — 2) m. (als Synonym von पुष्कर; vgl. AK. 2. 5, 22) der indische Kranich ÇKDR. WILS.

पङ्केशय (पङ्क + शय) adj. im Schlamm sich aufhaltend SUÇR. 1, 41, 13.

पङ्क्ति (von पञ्च) P. 5, 1, 59. f. SIDDH. K. 248. a, 3. auch पङ्की. 1) Fünfheit, Fünfzahl, eine Reihe von Fünfen, पाठः पङ्क्तिर्वै पञ्चमस्याहो निदानम् ÇĀKĀ. BR. 23. 1. TBR. 1, 1, 40, 3. धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्या तेन पङ्क्तिराप्यते TAITT. bei SĀJ. in Z. d. d. m. G. 4, 295, N. 2. नैषा देवताभिः पङ्क्तिर्वति ÇĀT. BR. 3, 1, 4, 19. 20. 13, 2, 5. 1. यस्मिन्प्रिवैश्यान्ः मरु पङ्क्या श्रितः mit der Fünfzahl (mit Beziehung auf रुविप्यङ्क्ति) AV. 13, 3, 5. स्मरवाणं RĀGĀ-TAR. 3, 525. — 2) ein fünftheiliges Metrum